

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 15.

Syvende Session.

17de Møde.

Løverdagen den 22de Decbr.

(Fortsat.)

Formanden: Det er vel ikke den ærede Landstthingsmands Mening, at et Udvalg skal nedfattes, førend Sagens Overgang til 2den Behandling er vedtagen, — i hvilket Tilfælde 1ste Behandling nu maatte afbrydes og udfattes, indtil Udvalget havde afgivet sin Betænkning, — men kun, at et Udvalg nedfattes, efter at første Behandling er tilendebragt og Sagen overgaaet til anden Behandling.

C. C. Dahlerup: Ja!

Groofs: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Justitsminister nys har udtalt, nemlig angaaende den Tabel, hvorefter Reducationen af fremmed Maal til dansk finder Sted. Da denne er det Hoveddocument, hvorefter Afgiften beregnes, saa synes Forholdet til fremmede Nationer at fordrer, at denne Regel for Ansættelsen ikke blot beroer paa en Administrationsforanstaltning, men at den fastsættes ved Lov. Naar den hvitærede Minister fremdeles har meent, at Sysselemændene paa Island ligesaagodt maae kunne maale Skibene som Soldembedsmændene, saa skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det er Soldembedsmændenes Hovedforretning at være inde i Soldvæsenet, og, da man maa formode, at disse Mænd ikke staae sig til No ved den Trost, Ordspøget giver: „At hvem Gud giver Embede, giver han ogsaa Forstand,“ saa maa man dog forudsætte, at de gjøre sig bekendte med de vedkommende Forretninger, inden de

øge Embede. Iøvrigt ere Soldembedsmændene omgivne saavel af underordnede som af fideordnede Embedsmænd, der ere inde i denne Sag, og de staae derfor under ganske andre Forhold og ganske andre Betingelser med Hensyn til disse Forretninger end Sysselemændene, hvis Hovedforretninger ere ganske forskellige fra Soldvæsenet.

Justitsministeren: Ja, jeg kan ikke fravige, hvad jeg har ytret. Jeg antager, at Sysselemændene maae kunne instrueres derhen, at de blive istand til at maale et Skib. Den ærede sidste Taler bemærkede, at Maalingen af et Skib horte til Soldembedsmændenes Forretninger, da de ere inde i dem. Men deraf, at de ere inde i disse Forretninger, følger ikke, at de høre under dem. Aarsagen, hvorfor man har henlagt de nævnte Forretninger under Soldvæsenet, er, fordi der i Provindserne ikke er Andre, der kunne gjøre Skigt; men Beskjendtskab med Soldvæsenet fordrer i sig selv ikke ubetinget, at man ogsaa skal kunne maale Skibe. Det er en Indsigt, vedkommende Soldembedsmænd erholve ved specielt at gjøre sig bekendt med de Regler, der i saa Henseende ere givne, og det kunne, efter min Formening, Sysselemændene ligesaa godt som Soldembedsmændene. Skibsmaalingen bestaaer, saavidt mig bekendt, deri, at der tages Maal af Skibet paa flere forskellige Steder, hvorhos der gives visse nærmere Regler i saa Henseende; og jeg antager, at Sysselemændene maae kunne instrueres om, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, og at dette Arbejde ikke udfordrer saa store mathematiske eller arithmetiske Kundskaber, at de ikke skulde kunne sætte sig ind deri. Naar den ærede Landstthingsmand fra Færøerne (Dahlerup) udtalte, at han maatte